

N:o 186.

Af herr J. Andersson i Öhrstorp, om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om brandväsendets ordnande på landet.

Under senare åren hafva flera kommuner efter derom i behörig ordning på kommunalstämma fattadt beslut bildat brandcorpser och för sådant ändamål antagit reglementen, att för dem vara till efterrättelse gällande. I dessa har man merendels också stadgat särskilda viten för öfverträdande eller uraktlåtande af i dem gifna föreskrifter. Sådana reglementen hafva äfven af Kongl. Maj:ts befallningshafvande blifvit vederbörande till efterrättelse behörigen fastställda. Då emellertid angående tillämpning af viten, fastställda i dylika stadgar, domstolarne plägat anse reglementen af ifrågavarande art sakna bindande verkan, hafva vederbörande Konungens befallningshafvande numera vägrat meddela fastställelse å desamma. Med anledning deraf hafva åtskilliga kommuner ingått till Kongl. Maj:t med underdånig anhållan, att Kongl. Maj:t täcktes fastställa reglementen för af dem bildade brandcorpser. Men Kongl. Maj:t har, efter Konungens befallningshafvandes hörande, funnit ifrågavarande reglemente icke vara af beskaffenhet att utgöra föremål för Kongl. Maj:ts pröfning.

Behofvet af ordnade brandcorpser så väl inom kommun på landet som i stad, köping eller annat större samhälle är lika allmänt erkänt som obestriddigt, äfvensom den nytta och det gagn, en sådan brandcorps vid inträffande ellsolycka kan medföra. Eldens härjningar hafva mången gång kunnat bekämpas och hela samhällen, som hotats med fullkomlig ödeläggelse, hafva räddats hufvudsakligen och nästan uteslutande till följd deraf, att en öfivad brandcorps funnits till hands, som kunnat leda

bergnings- och släckningsarbetet. Mången förstörelse har blifvit mindre, hotade ställen hafva bergets, menniskor, som sväfvat i ögonskenlig lifsfara, hafva undkommit olyckan genom manskapets vunna skicklighet, dess ordning, raskhet och rådighet.

Men första villkoret för en ordnad brandcorps' bestånd är, att den skall bindas af gällande och till påföljd verkande stadgar; utan sådana är en brandcorps af ringa för att icke säga af ingen betydelse. Emellertid och då detta villkor faktiskt icke existerar för brandcorpser på landsbygden, enär ingen möjlighet förefinnes att hos myndigheterna få ett för dem gällande reglemente fastställt, tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att Riksdagen, i öfverensstämmelse med rätt och billighet, må i skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhålla, att den eller de kommuner på landet, som vilja besluta sig för inrättandet af brandcorpser och för dem antaga stadgar, må, lika väl som stad, köping eller fiskläge o. s. v., blifva oförhindrade att på det enda lämpliga sätt som kan tänkas, ordna sitt brandväsen, genom att å derför gällande reglemente erhålla sådan fastställelse, att detsamma kan anses ega bindande verkan äfven hvad vitesbestämmelserna angår.

Stockholm den 27 januari 1890.

Jöns Andersson,
Öhrstorp.